

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ק (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישמיעם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 360

שמה יקלקל השדות, ואם עשה עמהם אין לו חזקה שאין הבעל הבית מקפיד בכך כיון שמחלק עבודתו לעוד אריסים שטירחה לעשות בעצמו כל עבודת השדה.

שמעון שמערער נגד ראובן ששדה שלו, אם האריס עדיין לא נטל החלק בפירות השדה אינו מעיד נגד מערער שאם יקחנו שמעון יטול גם הפירות, ואם לא טרח בה האריס באותו שנה מעיד נגד המערער כיון שאין לו זכות פירות ואינו נוגע.

ערב ומלווה, מעידים ללוה נגד מערער להעמיד הקרקע ביד לוה אם יש לו עוד קרקע לפרוע בה החוב.

לווה שמכר קרקע המשועבד לבעל חוב ומכר עוד קרקע המשועבד לבעל חוב ללוקח שני, לוקח ראשון מעיד ללוקח שני נגד המערער על שדה שלקח אם יש ללוקח עוד קרקע המשועבד לחוב הלוה, או שיש ללוה עוד קרקע בני חורין.

קבלן, י"א: שמעיד ללוה כמו ערב, וי"א: שאינו מעיד והוא נוגע כיון שמלווה יכול לגבות מקבלן תחילה נוגע הוא שיהא ביד לוה זיבורית ובינונית כדי שיגבה המלוה מבינונית כדינו.

בבא בתרא דף מ"ז. יום א' פר' ואתחנן ז' אב תשפ"ד

דיני חזקה. בן אומן ואריס וגזלן. אלו שאין להם חזקה אם הביאו ראיה.

דף מ"ז - ע"א

הוחזק גזלן בשדה פלונית אין לו בה חזקה ובשאר שדות יש לו חזקה, אנשים שהורגים נפשות על עסקי ממון, אין להם חזקה בשום קרקע מפני שכל אדם ירא למחות בהם.

בני אומן או אריס וגזלן בטוענים אבינו הורשנו

בבא בתרא דף מ"ו. יום שב"ק פר' דברים ו' אב תשפ"ד

התחלפו לו כלים. אריס. ערב ומלווה. קבלן.

דף מ"ו - ע"א

נתן לו אומן טלית של אדם אחר הרי זה משתמש בה עד שיגיע מי שנטל טליתו מהאומן ויחזיר לו, כיון שאדם עשוי לומר לאומן מכור לי טלית תולים לומר שאחד אמר לו למכור טליתו ובטעות מכר טלית אחר ממי שבא לקבל טלית מאומן ונתן לו טלית שיש לו רשות למכור, ודווקא אם אומן עצמו נתן לו ואמר לו הילך טלית סתם ויש לומר שעשה כן מדעת, אבל אם אמר הילך טליתך או אשתו ובניו נתנו לו יש לומר שטעו, ולכן אסור להשתמש בו.

התחלף כליו בבית האבל ובבית המשתה אינו משתמש בהם והוא שואל שלא מדעת.

הטוען לאומן תן לי טלית שמסרתי לך לתיקון ויש לי עדים שראוהו אצלך והאומן אומר שהוא בגד אחר וטוען בעל הטלית תוציאו ואמת בדבריך והוציא עצמך מהחשד, לרבא אין האומן חייב להראות לו רק אם יש עדים שטליתו נמצאת עכשיו בידו, אבל אם אין העדים מכירים אותו יפה אינו חייב להוציא שטוען של אחרים הוא.

דף מ"ו - ע"ב

אריסי בתי אב השומרים שדות משפחה מעולם ואינם יכולים להחליף באריס אחר אין להם חזקה, שנוהגים לאכול כל הפירות ב' וג' שנים ואחרי כן יאכלו הבעלים ב' וג' שנים.

אריסי בתי אב שהוריד אריס תחתיו באותם ג' שנים שהיה לו לאכול, אם לא עשה הוא בעצמו עמהם כלום יש לו חזקה שאין בעל השדה מסכים שירדו אריס נכרי בשדה בלי רשות ושותק

כופים לאלו שציוו חכמים שיגרש עד שיאמר רוצה אני, שגמר בליבו לגרשה משום הייסורים ואינו מפסיד שבין כך לא תהא אצלו, ומן הדין גם עכו"ם שכפו לגרש במקום שציוו חכמים להוציא הוא גט אך רבנן פסלו הגט שלא תהא כל אחת תולה עצמה בעכו"ם עד שיכריח בעלה לגרשה.

לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבעל הבית ואמר לו לך חזק וקני המקח בטל, לרב: אם כתב לו שטר קנה, לשמואל ורב הונא: גם בשטר לא קנה, אבל נתן מעות קנה במכר, ולרב ביבי: לא קנה.

דף מ"ח - ע"ב

הכריחו למכור בדמים הוא מכירה, לרבא: דווקא בהכריחו למכור אחת מהשדות והמוכר בירר מעצמו שדה מסוימת, אבל בהכריחו למכור שדה זו ומנה מעות גילה דעתו שמקנה, ואם הכריחו למכור שדה זו ולא מנה המעות והיה יכול לדחות הקונה באיזה אופן שהוא גילה דעתו שמקנה, **'להלכה'** הכריחו למכור ואמר רוצה אני הוא מכירה גם בשדה זו ולא מנה המעות ולא היה יכול לדחות.

הכריח אשה להתקדש לו, לאמימר: הוא קידושין ודומה שמכריחו למכור, **למר בר רב אשי:** כיון שעשה שלא כהוגן הוציאו רבנן הקידושין מהם שכל המקדש על דעת רבנן מקדש, וגם בקידש במעשה ביאה.

גם בהכריחו למכור בדמים הוא מכירה, אם כותב שטר מודעה לפני כן המכירה בטילה.

בבא בתרא דף מ"ט. יום ג' פר' ואתחנן צום ט' אב תשפ"ד

אמנה היו דברינו. חזקה בנכסי אשתו.

דף מ"ט - ע"א

עדים שחתומים בשטר שאמרו אמנה היו דברינו אינם נאמנים שכיון שהגידו בשטר שוב אינם חוזרים ומגידיים, ועוד עולה היא למלוה להשכין שטר אמנה בביתו, ועדים שאומרים שחתמו בשטר אמנה עושים עצמם רשעים ואינם נאמנים.

עדים שחתמו בשטר מכר ואמרו שהמוכר מסר מודעה בפנינו שמוכר בעל כרחו,

אותה אין להם חזקה, בטוענים שהם קנו ממרא קמא יש להם חזקה, בטוענים אבינו הורישנו אותה ועדים מעידים שבפנינו הודה מרא קמא לאביהם שמכרו לו, בן אומן ואריס יש לו חזקה, אבל בן גזלן אין לו חזקה שאם הנגזל לא היה מודה לגזלן היה מוסר אותו וחמורו לפקיד השילטון.

בן בנו של גזלן שטוען שירשו מאבי אביו אין לו חזקה, בן גזלן שטוען שירשו מאבי אביו יש לו חזקה.

אומן שירד מאומנות ואריס שירד מאריסות ומוחזקים עדיין הוא חזקה, וכן בנו שאינו סמוך על שולחן אביו ולא משתדל עוד בנכסים ואכל פירות אחר כך ג' שנים הוא חזקה בנכסי האב ואין אומרים שאביו מחל לו, וכן אשה שהיא ספק מגורשת אע"פ שבעלה עדיין חייב במזונות והחזיקה ג' שנים הוא חזקה, ואין תולים לומר שהשדה של הבעל ויחד למזונות כיון שהתחיל לגרשה ושונאה אינו נתן לה מזונות אלא בצמצום.

דף מ"ז - ע"ב

כל אלו שאין להם חזקה [לעיל דף מ"ב]. אם הביאו ראיה שמרא קמא מכר להם יש להם חזקה, גזלן שהביא עידי הודאה שהנגזל הודה לו שמכר או שאמר לו לך חזק וקני אין לו חזקה, שאם אינו מודה לו ימסור אותו וחמורו לפקיד השילטון, **לרב:** אם כתב לו שטר הוא ראיה, **לשמואל:** רק בכותב אחריות בשטר, **לרב ביבי:** גם אם נתן לו הגזלן מעות אין לו חזקה רק יחזיר לו הנגזל המעות, **לרב הונא:** אם נתן לנגזל מעות קנה הגזלן שאגב זוזי גמר ומקנה.

בבא בתרא דף מ"ח. יום ב' פר' ואתחנן ח' אב תשפ"ד

מכירה וקידושין בלי רצון.

דף מ"ח - ע"א

אנסוהו למכור וקיבל דמים ואמר רוצה אני, לרב הונא: הוא מכירה שאגב הייסורים וקבלת המעות גמר ומקנה כיון שאינו מפסיד.

'זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו' מיתור הוא 'יקריב אותו' ולומדים שכופים אותו עד שיאמר רוצה אני, שגמר בליבו להקריב בלבב שלם משום הייסורים ורוצה בכפרה.

שישנו בדין 'אם יום או יומיים יעמוד לא יוקם כי כספו הוא' שקנוי לו לקניין פירות וסובר קנין פירות כקניין הגוף, אך שני אינו בדין יום או יומיים ולכן הכהו השני ומת לאחר שני ימים חייב מיתה, **לרבי יהודה**: השני ישנו בדין יום או יומיים ולא ראשון וסובר קנין פירות אינו כקניין הגוף, **לרבי יוסי**: שניהם בספק דין יום או יומיים וספק אם קנין פירות כקניין הגוף וספק נפשות להקל, **לרבי אלעזר**: שניהם אינם בדין יום או יומיים שנאמר 'כי כספו הוא' כספו המיוחד לו, וצריך שיהא מיוחד לאחד לגוף ולפירות.

איש ואשה שמכרו נכסי מלוג ומכר האיש פירות ומכרה האשה גוף הוא מכירה, וגם מכר האיש וחזרה ומכרה האשה אינה יכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי כשמכר נכסיה, ולרבי אלעזר שכל שאין מיוחד לו בגוף ופירות אינו נקרא כספו אינם יכולים למכור.

איש שיש לו ראייה בעדים או בשטר שמכרה לו אשתו נכסי מלוג הוא מכירה, שאינה יכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי כשמכרה בשבילו נכסים.

דף נ' - ע"ב

החזיק בשדה חבירו בחפירת בורות שיחין ומערות, ללישנא קמא לרב: הוא חזקה מיד שאין אדם רואה שמזיקים בשדה ושותק, **ללישנא בתרא**: הוא חזקה בג' שנים כשאר דיני חזקה.

מי שהחזיק להוציא מביתו לחצר חבירו עשן וריח רע אין חזקתו מועלת להזיק חבירו.

אין מחזיקים בנכסי אשת איש ששתקה משום שסמכה על בעלה שימחה, או משום שהמחזיק אכל פירות משום שהבעל מכר לו זכות באכילת פירות אבל לא קנה הגוף שזה שלה, ואם אכלה מקצת חזקה בחיי הבעל וג' שנים לאחר מיתה בעלה היה לה למחות והרי זה חזקה בטענה שקנה השדה ממנה, ונאמן במיגו שאת מכרת לבעליך והוא מכר לי.

בבא בתרא דף נ"א. יום ד' פר' ואתחנן י"א אב תשפ"ד

המוכר או נותן שדה לאשתו. פיקדון מנשים ועבדים וקטנים.

דף נ"א - ע"א

אין לאשה חזקה בנכסי בעלה, גם אם יחד לה

לרב נחמן: אינם נאמנים כיון שהגידו ומודים בעדות מתוך השטר שיש מכירה בשטר שוב אינם חוזרים ומגידיים לבטל המכירה, **למר בר רב אשי**: נאמנים ואינם בכלל חוזרים ומגידיים שאינם אומרים שנכתב השטר בפסול אלא אומרים דבר אחר וממילא נתבטל השטר.

האומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקת ממנה גם בשותף לא אמר כלום ואין זה לשון מתנה והרי הוא עדיין שלו.

דף מ"ט - ע"ב

ארוס שכתב לארוסתו דין ודברים אין לי בנכסייך, תנאי מועיל ואינו זוכה בזכות אכילת פירות מנכסיה בעת הנישואים, כיון שאכילת הפירות תקנת חכמים היא יכול לומר אי אפשר בתקנת חכמים קודם שיזכה בהם.

אין לאיש חזקה בנכסי אשתו גם אם כתב לה בעודה ארוסה דין ודברים אין לי בנכסייך ואין לו זכות לאכול פירותיה אף אם אכל פירותיה ג' שנים, משום שיכולה לומר שלא מיחתה כדי לעשות לו נחת רוח.

לקח מהבעל אחת מהשדות המשועבדים לכתובת אשתו ונתן לאשה דבר מועט והאשה הקנתה לו חלק שיעבוד, המכירה בטילה ויכולה לומר נחת רוח עשיתי לבעלי ולא גמרתני בלב להקנות לך, וגם שדה שיחד לה בכתובה או שדה שעשאה אפותיקי בשטר לאחר נישואין, או שדה שהכניסה לו בנכסי צאן ברזל.

בבא בתרא דף נ'. יום ד' פרשת ואתחנן י"א אב תשפ"ד

מכירה בנכסי מלוג. על מנת שישמש רבו ראשון ל' יום.

דף נ' - ע"א

איש שמכר נכסי מלוג ומת, האשה מוציאה מיד הלקוחות שאין לבעל זכות בנכסי אשתו אלא לאכול פירות בחייה ולירש גוף קרקע לאחר מיתה.

אשה שמכרה גוף נכסי מלוג בחיי בעלה ומתה, הבעל מוציא מיד הלקוחות שעשו רבנן הבעל כלוקח ראשון.

המוכר עבד והתנה עם לוקח שישמש רבו הראשון שלוש יום, לרבי מאיר: אם הכהו ראשון ומת לסוף שני ימים מחמת מכה פטור

ואמרו של פלוני הם, אם נאמנים הם בעינינו יעשה כמו שאמרו, ואם אין הנפקד מאמין להם יחזיר לבעלה או לרבו של העבד.

אב בנכסי בן ובן בנכסי אב אין להם חזקה, ונחלקו אם הוא הדין כשחילקו ואין הבן סמוך על שולחן אביו אם גם באופן כזה אינם מקפידים, ותניא בברייתא כמ"ד שלאחר שחילקו הם ככל אדם.

אחד מאחים שהיה נושא ונותן בממון אביהם לכל היתומים, והיו שטר מכירה והלוואה יוצאים על שמו ואמר מממון שלי הם שירשתי מאמי ואינם בני אם אחת,

לרב: עליו להביא ראיה כיון דלא נודע מעולם מאיפה יש לו ממון בלי אחיו,

לשמואל: על האחים להביא ראיה שסומכים על מה שכתוב בשטר, וסובר שמואל שמודה לו רב אם מת שטוענים ליתומים שהוא של אביהם, **לרב פפא**: אין טוענים להם מה שאביהם לא היה יכול לטעון.

'להלכה' לר"ח: טוענים ליתומים, **לרשב"ם**: אין טוענים.

מוציאים מיתומים דברים העשוי להשאל ולהשכיר, אם יש לבעלים ראשונים עדים שהיו שלו אע"פ שאין לו עדים שהשאל לאביהם, כיון שגם אביהם אינו יכול לטעון לקוחים הם בידי.

דף נ"ב - ע"ב

אחד מאחים שנושא ונושא בממון אביהם והיו שטרות על שמו, שלדברי רב: עליו להביא ראיה שהם מממון שלו, **לרבה**: הוא ראיה בעדים שמעיסתו קימץ או שירש מאבי אמו, **לרב ששת**: הוא אם בית דין קיימו השטר כיון שחקרו ובדקו אמיתת השטר.

אלמנה שנושאת ונותנת בשביל יתומים ושטרות יוצאים על שמה ואמרה מממון שלי הן, עליה להביא ראיה ואין אומרים שנאמנת משום שלא תגיד על שלהם ששייך לה שחשיבות הוא בעיניה שעשה בית דין אותה אפוטרופוס ובני אדם משבחים אותה.

יום זה הוקדש לעילוי נשמת הבחור החשוב אברהם

בנימין בינוש כץ ז"ל

בן יבלחט"א הרה"ג ר' ישראל אריה כץ הי"ו

נלב"ע י"ב מנחם אב תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

בעלה שדה לצורך מזונות ואוכלת משם ואוכלת גם פירות משדה אחר, שאין הבעל מקפיד בכך.

המוכר שדה לאשתו, לרבא ורב יהודה במעות טמונים לא קנתה שלא נתכווין אלא לגלות מעות שטמונים אצלה, ומעות שאינם טמונים קנתה [ולרשב"ם יש מחלוקת בזה].

קרקע נקנה בשטר מתנה, אבל במכר לא קנה עד שיתן מעות, ואם מוכר שדה מפני רעתה גמר ומקנה בשטר והמעות מלוה הם ללוקח.

לזה מעבדו ושחרר או מאשתו וגירש גם בכתב שטר מלוה ושיעבד נכסים אין להם עליו כלום, שאנן סהדי שאין אדם רוצה להיות עבד לזה, ולכן תולים לומר שנתכווין לגלות מעות שטמנו ממנו.

דף נ"א - ע"ב

הנותן שדה לאשתו במתנה קנתה ואין הבעל אוכל פירות שנתן לה בעין יפה גוף ופירות, **המוכר שדה לאשתו** קנתה, **י"א**: שהבעל אוכל פירות וכנכסי מלוג, **וי"א**: שאין הבעל אוכל פירות שבמתנה ביקש ליתן לה וכתב לה בלשון מכר ליפות כוחה שאם יערער על השדה יפצה אותה כמכר.

אין מקבלים פיקדון מנשים עבדים ותינוקות, שמא גנבו ואסור לסייע בידי עוברי עבירה.

קיבל פיקדון מאשה יחזיר לה שאין להחזיקה שגנבה, מתה יחזיר לבעלה שגם אם היה שלה בעלה יורשה.

קיבל פיקדון מהעבד יחזיר לו [שמא אחרים הפקיד אצלו ואינו שלו והוא צריך להחזיר] מת יחזיר לרבו ומה שקנה עבד קנה רבו, וגם אם נשתחרר עבד לפני שמת שבשעה שקיבל היה לרבו.

קיבל מקטן, **לרב חסדא**: יקנה בו ספר תורה שילמד בה הקטן, **לרב הונא**: יקנה בו דקל והקטן יאכל התמרים, מת יחזיר ליורשיו.

בבא בתרא דף נ"ב. יום ו' פרשת ואתחנן י"ב אב תשפ"ד

אחד מהאחים או אלמנה שנושא ונותן בנכסי היתומים.

דף נ"ב - ע"א

כל אלו שאמרו שאין מקבלים מהם פיקדון

ADVICE
למשכנתאות

אדוויס-הרבה יותר מיעוץ

יסודי

חסכוני

היימיש

הגליון בחסות:

מאיר כץ 052.712.6278 \ Advice7171@gmail.com

רח' עמוס 5 י-ם ' Email - sikumhadaf12@gmail.com ' בכל ענייני הגליון 052-7111-235